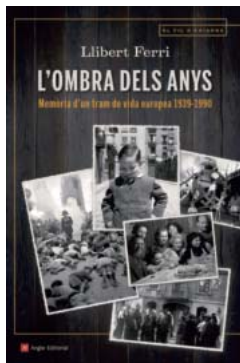

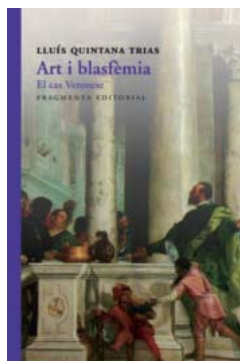
L'APARADOR

Llibert FERRI, *L'ombra dels anys. Memòria d'un tram de vida europea 1939-1990*. Barcelona: Angle Editorial, 2019, 303 p., 18,50 €

El periodista Llibert Ferrí ens proposa una lectura personal i, alhora, col·lectiva de cinquanta anys de la vida europea. *L'ombra dels anys* és una narració a dos nivells: un nivell històric, basat en els fets, i un altre de personal, basat en els records de l'autor. Nascut a la Barceloneta en una família de tradició llibertària, Ferrí ens relata el que va passar entre 1939 i 1989, és a dir, des del

final de la Guerra Civil fins la caiguda del comunisme soviètic a l'Europa oriental: «Cinquanta anys del segle XX narrats des de racons de la Barceloneta, la Barcelona, la Catalunya i l'Espanya captives del feixisme, i també des de l'Europa de l'est atrapada entre la Guerra Freda i maldats disfressades d'alliberament.» *L'ombra dels anys* és alhora una crònica i una memòria, «teixida amb l'ombra i el soroll dels anys més dolguts i alhora més vius. Anys clau en la construcció de la meua identitat, que va paral·lela a la reconstrucció del meu país.»

Lluís QUINTANA TRIAS, *Art i blasfèmia. El cas Veronese*. Barcelona: Fragmenta Editorial, 2019, 125 p., 12,90€

El 18 de juliol de 1573, el pintor Paolo Caliario, que era conegut com «il Veronese», va haver de comparèixer davant el tribunal de la Inquisició a Venècia, acusat d'heretgia, per haver inclòs elements profans en un quadre religiós, que representava un dels àpats de Jesús amb els seus deixebles. La topada de Veronese amb la Inquisició ha estat considerada, des del segle XIX ençà, com un model de l'enfrontament entre la llibertat de l'artista i les institucions del poder. Obligat per les circumstàncies, però empès per l'as-

túcia, el Veronese va trobar una sortida amb un procediment innovador, del tot inusual a l'època: titular el quadre *Convito in casa di Levi* ("Sopar a casa de Levi"), que fa referència a un passatge menor de l'Evangeli segons Lluc. Així, amb l'afegit d'unes poques lletres, el quadre canviava de sentit sense tocar res del que s'hi representava, tot evitant una acusació de blasfèmia. Lluís Quintana Trias, professor de llengua i literatura catalanes de la Universitat Autònoma de Barcelona, aprofundeix en aquesta anècdota, des de la hipòtesi que la solució que va trobar l'artista —el simple fet de posar un títol— va encetar un camí nou en la concepció del que és una obra d'art.

Jordi LARA, *Sis nits d'agost*. Barcelona: Edicions de 1984, 2019, 208 p., 18,00€

El 6 d'agost de 2007, Lluís Maria Xirinacs, antic sacerdot i activista pacifista, que aquell mateix dia complia 75 anys, sortia de Barcelona en cotxe, conduït per un amic, que el va acompanyar fins a un lloc de muntanya, prop d'Ogassa, al Ripollès, on va morir, tot sol, d'inanició, al cap de cinc dies. Darrere seu deixava tot un seguit d'intrigues i misteris al voltant de la seva mort singular, que ara l'escriptor Jordi Lara (Vic, 1968), autor d'*Una màquina d'espavilar ocells de nit* i de *Mística conilla*, ha volgut novel·lar.

Sis nits d'agost és, doncs, la història d'aquella mort volguda, la revelació de com va ser preparada amb tot detall i com va afectar tanta gent, però també, alhora, l'aventura d'un escriptor, que sense haver conegut mai el personatge, vol esbrinar el sentit d'una acció tan radical com aquella: per què ho va fer? Era un suïcidi o, més aviat, una altra cosa? Amb aquesta novel·la, Jordi Lara ens convida a una reflexió moral sobre alguns dels temes universals que inquieten la humanitat i que han estat fonts constants de raonament i d'especulació: la mort, la llibertat individual i el compromís col·lectiu.